

- недосконалість законодавчої бази лізингової діяльності та загальна нестабільність законодавства;
- дефіцит довгострокових фінансових ресурсів на українському ринку;
- низька кредитоспроможність потенційних учасників лізингового ринку;
- нестійкий попит на лізингові послуги через нестабільність макроекономічної ситуації в країні;
- порушення норм правил лізингової діяльності суб'єктами лізингових операцій;
- зменшення обсягу ліквідних засобів на грошовому ринку.

Можливими шляхами покращення ситуації управління міжнародним лізингом можуть бути: 1. оцінка змін ринкових цін об'єктів лізингу експортером; 2. включення обов'язкового страхування; 3. постійний моніторинг фізичного стану та вартості об'єкта лізингу; 4. використання систем контролю та безпеки засобів та обладнання.

Список використаних джерел

1. Лісовські Н. Розвиток ринку лізингових послуг в Україні / Н. Лісовські // Товари і ринки. – 2010. – № 1. – С. 29–36.
2. Драбовський А. Г. Лізинг як альтернативна форма фінансування та інвестування в сучасних умовах / А. Г. Драбовський// Збірник наукових праць ВНАУ. – 2012. – № 3. – С. 65–72.

Г. Б. Черушева,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
професор кафедри філософії та соціально-гуманітарних дисциплін,
Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ*

В. В. Пархоменко,

*кандидат економічних наук, доцент,
декан фінансового факультету,
Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ*

ПРИНЦИПИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ЕКОНОМІКИ

Педагогічна підготовка магістра згідно із загальноєвропейським Болонським процесом є надзвичайно актуальною, адже у майбутнього фахівця виникає можливість професійної діяльності не лише менеджером або науковцем, а й викладачем вищої школи. Формування педагогічної майстерності магістрів для викладацької діяльності у вищих навчальних закладах України обумовлює вирішення низки педагогічних завдань і потребує наукового обґрунтування.

Метою наукової роботи є теоретичний аналіз принципів педагогічної підготовки майбутніх магістрів-менеджерів як методологічної бази викладацької діяльності.

В основу дослідження покладено наукові положення теорії пізнання й управління; взаємозв'язку професійного і гуманістичного розвитку особистості, її активна роль у процесі оволодіння професійними знаннями, вміннями та навичками; про діяльність як усвідомлену форму творчого ставлення до професії.

Аналіз проблеми педагогічної підготовки магістрів базується на теоретико-методологічних працях Ю. К. Бабанського, І. Д. Беха, С. У. Гончаренка, В. І. Загвязинського, І. А. Зязюна, В. Г. Кременя, І. Я. Лернера та ін. Водночас поза увагою українських дослідників залишилися питання теоретичних та методичних засад педагогічної підготовки магістрів у вищих економічних навчальних закладах України на основі принципів Болонської декларації.

За результатами дослідження визначено комплекс принципів, які покладені в основу навчального процесу, зокрема змісту, організації, форм і методів педагогічної підготовки:

– Принцип єдності навчальної та наукової роботи. Особливість методів навчання при вивченні дисципліни полягає у тому, що вони наближені до методів науки. За думкою В. І. Чепелева, вони не тільки “наближуються”, а й “зливаються” [7, с. 180].

– Принцип пріоритетності досягнення педагогічних цілей, тобто усвідомленої перспективи, подвійності когнітивної навчальної мети, поділу змісту предметного пізнання [2, с. 7–124].

– Принцип ступневості змісту предметного пізнання реалізується на основі співвідношення “загальне – особливе – часткове”. До “загального” віднесені психологічні аспекти будь-якої діяльності. “Особливе” – це психолого-педагогічні аспекти діяльності фахівця – економіста та викладача як менеджерів, які планують, організовують, мотивують, контролюють ту чи іншу діяльність різних суб'єктів. “Частковим” за цих умов стають такі дидактичні, методичні та інші виховні аспекти діяльності навчального процесу як викладання та учіння.

– Принцип диференціації та індивідуалізації в організації навчального процесу (з урахуванням схильностей, індивідуальних особливостей майбутнього фахівця, його професійних та життєвих орієнтацій (диспозицій особистості). Так, індивідуальне консультування передбачає вибір оптимальних шляхів і методів досягнення поставленої мети відповідно до індивідуальних особливостей кожного студента.

– Принцип проблемності та віддзеркалення реальностей соціального середовища, зокрема у професійній сфері.

– Принцип технологічності навчання ґрунтується на уявленні про технологію як поєднання кваліфікованих навичок і вмінь, засобів, методів, відповідних знань, що необхідні для здійснення бажаних перетворень в

інформації, в предметах, у людях. Технологію навчання визначають як сукупність способів і прийомів, форм взаємопов'язаної діяльності викладача й студента. Це забезпечує ефективність дидактичної системи й досягнення поставлених цілей навчання [6, с. 28.]. На принципах технологічності навчання базується організація, форми і методи підготовки до діяльності викладача [2].

– Принцип варіативності орієнтує кожного магістра на розроблення власних проектів, програм і стратегій педагогічної діяльності, а також дає змогу створити цілісне уявлення про можливості навчання і професійного розвитку студента.

– Принцип систематичного та послідовного співвіднесення педагогічної теорії із професійною діяльністю відкриває можливості та спонукає студентів до дослідження реальних економічних процесів.

– Принцип діалогової взаємодії основних суб'єктів системи професійної підготовки; використання варіативних засобів їх співробітництва, демократизація відносин педагога і студента, впровадження у практику вищого навчального закладу ідей педагогіки співробітництва.

– Принцип випереджального характеру системи професійної підготовки у формуванні готовності фахівців до вирішення соціально-економічних проблем (тобто “підготовка на перспективу”). Специфіка вищої професійної освіти має проявлятися не тільки в тому, щоб відображувати, а й у тому, щоб випереджувати соціально-економічний і духовний розвиток суспільства. Така освіта здатна підготувати молодь до сприйняття нових ідей і суспільних відносин.

– Принцип встановлення взаємозв'язку та співвідношення змістовної та процесуальної сторін системи професійної підготовки на основі специфіки та особливостей практичної діяльності.

– Принцип інтеграції та міждисциплінарних зв'язків, що забезпечує інтенсивно-фундаментальне навчання і сприяє усвідомленню пріоритету економіки як дієвого фактора суспільного розвитку.

– Принцип бінарності навчальних цілей означає, що засвоєння дисциплін психолого-педагогічного циклу має закласти психолого-педагогічну базу майбутньої професійної діяльності в сфері економіки та забезпечити необхідну і достатню підготовку до професійної діяльності як викладача економіки. Підставою для реалізації цього принципу є спорідненість структури психолого-педагогічних завдань менеджменту та викладання. Психолого-педагогічний аспект є одним із провідних у діяльності менеджера. Отже, реалізація принципу бінарності забезпечує як фундаментальну підготовку менеджера завдяки знанням з педагогіки і психології, так і підготовку їх до викладання знань з економіки.

Список використаних джерел

1. Капітанець О. М. Педагогічна підготовка менеджерів у вищих технічних навчальних закладах : дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед.

наук : спец. 13.00.04. “Теорія і методика професійної освіти” / О. М. Капітанець. – Вінниця, 2001.

2. Козаков В. А. Психологія діяльності та навчальний менеджмент : [підручник] / В. А. Козаков. – К. : КНЕУ, 2000.

3. Міщенко І. Б. Дидактичні умови формування психолого-педагогічної компетентності майбутніх викладачів економіки в процесі професійної підготовки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04. “Теорія і методика професійної освіти” / І. Б. Міщенко. – Житомир, 2004.

4. Пархоменко В. В. Гуманізація економічної освіти як важливий чинник формування соціально-культурних основ особистості майбутнього фахівця / В. В. Пархоменко // Наука і освіта. – 2013. – № 3/СХІІІ. – С.120–123.

5. Поясок Т. Б. Психолого-педагогічна підготовка майбутніх фахівців фінансово-економічного профілю у вищих навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти” / Т. Б. Поясок. – Київ, 2004.

6. Стрельников В. Ю. Проектування професійно-орієнтованої дидактичної системи підготовки бакалаврів економіки : [монографія] / В. Ю. Стрельников. – Полтава : РВЦ ПУСКУ, 2006. – 335 с.

7. Чепелев В. И. О внедрении результатов научных исследований в учебно-воспитательный процесс вуза / В. И. Чепелев / Материалы конференции «Пути совершенствования культурно-просветительного образования». – Л. : ЛГИК, 1981.

Б. І. Чиж,

*в. о. доцента кафедри філософії
та соціально-гуманітарних дисциплін,*

Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСВІТНЬОГО ФРАНЧАЙЗИНГУ В МЕЖАХ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА АВТОНОМІЇ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Макроекономічне зростання та економічний розвиток країни залежать від розвитку базових галузей економіки та суспільного виробництва, серед яких найбільш пріоритетною є освіта, від якої залежить якість підготовки фахівців і формування трудового резерву. Освіта була і повинна бути системоутворюючим фактором, а якісна освіта – основою соціального розвитку та сталого економічного зростання.

Як в Україні, так і за кордоном надання освітніх послуг перебуває під тиском конкуренції, потребує реклами і надійних шляхів реалізації. Засобом конкурентної боротьби може виступати використання вищими навчальними закладами франчайзингу, який не тільки сприяє збільшенню кількості